

Sai Phạm Của Ba-La-Am

(Nên đọc: Dân Số 22, 23, 24, 25, 31)

Bạn thân mến,

Thoạt nhìn, có vẻ như câu chuyện về Ba-la-am, một pháp sư, được chép lại trong Dân Số Ký 22-25 không liên quan gì đến các Cơ-đốc nhân ngày nay. Tuy nhiên, những học giả của Tân Ước lại đề cập đến Ba-la-am ở ba chỗ riêng biệt - luôn luôn có ghi chú về sự cảnh báo. Như vậy, rõ ràng là câu chuyện về người này chứa đựng những bài học quan trọng dành cho các Cơ-đốc nhân.

Ba-la-am là một con người kỳ lạ lùng và khiến người khác tò mò – ở ông có một sự kết hợp lẫn lộn giữa những ân tứ thuộc linh siêu nhiên và đặc tính bại hoại. Điều đáng nói là, ngày càng có nhiều chức vụ trong hội thánh ngày nay cũng có một sự kết hợp tương tự giữa những ân tứ thuộc tinh và những đặc tính bại hoại.

Câu chuyện về Ba-la-am mở đầu với việc dân Y-sơ-ra-ên đóng trại trên biên giới với Ca-na-an. Sự hiện diện của họ khiến Ba-lác, vua Mô-áp lo sợ, vì họ có lãnh thổ giáp với nơi ở của dân Y-sơ-ra-ên. Rõ ràng ông coi dân Y-sơ-ra-ên là mối đe dọa đối với vương quốc của ông, mặc dù họ vẫn chưa làm bất cứ điều gì khiến ông phải sợ như vậy.

Cảm thấy không thể đối đầu với Y-sơ-ra-ên ở chiến trường, Ba-lác đã quyết định sử dụng vũ khí tâm linh để chống lại họ. Ông ta đã sai một số hoàng tử của mình – giao cho họ một khoản tiền dùng cho việc bói toán – để mướn Ba-la-am đến và rửa rả Y-sơ-ra-ên. Là một “pháp sư” (thầy bói hay thầy phù thủy) Ba-la-am nổi tiếng về những lời chúc phước hay nguyên rủa với một hiệu quả đầy quyền năng theo cả hai chiều hướng tốt và xấu.

Ba-la-am đến từ xứ Phê-thô-rơ ở Mê-sô-bô-ta-mi. Ông không phải là người Y-sơ-ra-ên. Tuy nhiên, ông lại có một sự hiểu biết cá nhân về Đức Chúa Trời chân thật. Khi Ba-lác yêu ông rửa sả dân Y-sơ-ra-ên, ông trả lời: “Ta không thể vượt qua mạng (lịnh) của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta”. Trong tiếng Anh, “LORD” (viết in hoa), là cách dịch được chấp nhận của người Do Thái cho danh thánh của Đức Chúa Trời, là “Giê-hô-va” hoặc “Gia-vê”. Ba-la-am biết Đức Chúa Trời bằng tên thánh của Ngài và gọi Ngài là “Đức Chúa Trời của ta”.

Khi các sứ giả của Ba-lác đến, Đức Chúa Trời bảo Ba-la-am không được đi với họ và không được rửa sả Y-sơ-ra-ên (Dân 22:12).

Phản ứng của Ba-lác là sai đến một đoàn người đông hơn với những vị hoàng tử được tôn trọng hơn - với lời hứa cho một phần thưởng lớn hơn nhiều. Lần này, Đức Chúa Trời cho phép Ba-la-am đi nhưng với điều kiện: “Nếu các người ấy đến gọi ngươi” (Dân 22:20).

Tuy nhiên, không có sự ghi chép lại rằng những người đó đến gọi Ba-la-am một lần nữa. Nhưng ông đã đi, và sự bất tuân của ông đã khiến Chúa tức giận, Ngài đã ngăn trở ông trên đường đi và chút nữa thì giết chết ông. Nhưng cuối cùng, Chúa cũng đã để ông đi, nhưng cũng với một điều kiện: “*Hãy đi với các người đó nhưng chỉ nói điều ta sẽ phán dặn ngươi.*” (Dân 22:35).

Ba-lác chào đón Ba-la-am và chuẩn bị kỹ lưỡng nhất có thể để ông rửa sả Y-sơ-ra-ên. Nhưng mỗi lần kết quả lại hoàn toàn ngược lại. Nói chung, Ba-la-am đã thốt lên bốn lời tiên tri; đây là những lời tiên tri nằm trong số những sự mặc khải đẹp đẽ và quyền năng nhất trong Kinh Thánh về kết ước không thể hủy bỏ của Đức Chúa Trời để ban phước cho Y-sơ-ra-ên.

Bị Đức Chúa Trời cản trở trong việc nỗ lực rửa sả Y-sơ-ra-ên, Ba-la-am đã đề xuất một chiến lược khác để chống lại họ (xem Dân 31:16). Nếu những người nữ Mô-áp có thể dụ dỗ người Y-sơ-ra-ên vào sự thờ lạy hình tượng và thông dâm, thì sẽ không cần phải rửa sả họ. Chính Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt họ. Chiến lược thứ hai của Ba-la-am đã thành công và 24.000 người Y-sơ-ra-ên đã chết dưới sự đoán phạt của Đức Chúa Trời (Dân 25:1-9).

Trong tất cả những chuyện này, Ba-la-am này đã thể hiện một sự trái ngược đến kì lạ. Rõ ràng là ông đã hơn một lần bị cấm không được rửa sả dân Y-sơ-ra-ên. Bằng sự mặc khải siêu nhiên, ông đã bốn lần khẳng định mục đích không thay đổi của Đức Chúa Trời là chúc phước cho Y-sơ-ra-ên và đoán phạt kẻ thù của họ. Nhưng ông đã nhất quyết trong sự hợp tác với Ba-lác, kẻ thù của Y-sơ-ra-ên, và trong âm mưu khiến cho Y-sơ-ra-ên bị hủy diệt. Việc ông ta bị chết mất trong cùng một đoán phạt như những kẻ thù khác của Y-sơ-ra-ên, cùng với những vua Ma-đi-an khác là điều hoàn toàn thích đáng. (Dân 31:8).

Một câu hỏi được đặt ra cho chúng ta rằng: Động lực nào có thể mạnh mẽ và hấp dẫn đến mức nó khiến Ba-la-am hành động trực tiếp chống lại sự mặc khải mà ông đã nhận được từ Đức Chúa Trời - để cuối cùng giết chết chính ông? Hai tác giả của Tân Ước đã trình bày một câu trả lời rõ ràng và cụ thể cho câu hỏi này.

Đang trình bày liên quan đến những giáo sư giả trong hội thánh, Phi-e-rơ nói: “Họ đã bỏ con đường ngay thẳng nên bị lạc lối, đi theo con đường của Ba-la-am, con trai Bô-sô, là kẻ ham thích tiền công của tội ác. (II Phi-e-rơ 2:15).

Giu-đe cũng vậy, khi nói về các giáo sư giả, ông nói: “*Họ đã lấy lòng tham lợi mà gieo mình vào sự sai lạc của Ba-la-am* (Giu-đe 11).

Câu trả lời là rất rõ ràng. Ba-la-am đã bị cám dỗ đi đến sự hủy diệt của mình bởi lòng tham tiền. Vì điều này, ông đã sẵn sàng bán rẻ những ân tứ thuộc linh tuyệt diệu của mình. Có lẽ anh ấy cũng đã được tăng bốc, bởi sự chiếu cố mà ông nhận được từ vua Ba-lác và các hoàng tử của vua. Lòng tham tiền đi liền với sự thèm khát nổi tiếng và quyền lực. Tất cả những ham muốn xấu xa này đều phát triển từ một mảnh đất: mảnh đất của sự kiêu ngạo.

Những Bài Học Từ Ba-la-am

Có ba bài học quan trọng mà chúng ta cần phải học hỏi từ câu chuyện của Ba-la-am.

Thứ nhất, Đức Chúa Trời Toàn năng đã có một kết ước không huỷ ngang để thiết lập người Y-sơ-ra-ên là con dân của Ngài cho đến mãi

mãi. Không có quyền lực nào trong vũ trụ, con người hay ma quỷ, có thể hủy bỏ kết ước này được. Người Do Thái đã nhiều lần thất tín với Đức Chúa Trời, và Ngài đã nghiêm khắc phán xử họ, nhưng sự thất tín của họ không thể nào hủy bỏ sự thành tín của Đức Chúa Trời.

Điều quan trọng là phải nhìn thấy rằng ý kiến này là đến từ Đức Chúa Trời, chứ không phải từ con người. Không phải dân Y-sơ-ra-ên đã chọn Đức Chúa Trời, mà là Đức Chúa Trời đã chọn dân Y-sơ-ra-ên.

Tôi có một người bạn trẻ, trước đây là một người Hồi giáo – tên anh ta là Ali – anh đã được biến đổi thành Cơ-đốc nhân theo một cách siêu nhiên. Sau khi được biến đổi, anh bắt đầu đưa ra trước mặt Đức Chúa Trời tất cả những oán trách của anh chống lại người Do Thái. Cuối cùng Đức Chúa Trời trả lời anh: “Ali à, vấn đề của con không phải là với người Do Thái, mà là với Ta. Ta là Đấng đã chọn họ.” Chàng trai trẻ đó bây giờ đã có một chức vụ chinh phục người Người Hồi giáo cho Đấng Christ và dạy họ cầu nguyện cho người Do Thái.

Trong Dân 24:9, lời tiên tri của Ba-la-am bày tỏ một nhân tố quyết định trong vận mệnh của con người và các quốc gia. Ông nói với Y-sơ-ra-ên rằng:

“Đấng chúc cho người nào chúc phước người
Đáng nguyên rủa cho kẻ nào rủa sả người.”

Các cá nhân và các quốc gia đều giống nhau trong việc quyết định vận mệnh của họ - nhưng thường là không nhận ra được - qua thái độ đối với người Do Thái. Những ai chúc phước thì sẽ được chúc phước và những kẻ nguyên rủa thì sẽ bị nguyên rủa.

Thứ hai, một trong những vũ khí sát thương nhất và thành công nhất của Sa-tan chống lại chúng ta là lòng tham tiền. Điều này đã đúng từ những ngày đầu tiên của Cơ-đốc giáo cho đến tận bây giờ. Một chức vụ với những phép lạ siêu nhiên - đặc biệt là những phép lạ chữa lành - có thể gần như luôn trở thành một phương tiện kiếm tiền!

Trong II Cô-rinh-tô 2:17 Phao-lô so sánh chức vụ của ông với nhiều Cơ-đốc nhân khác cùng thời: “Không giống như nhiều người khác, chúng tôi không

rao giảng Lời Chúa vì lợi nhuận” (NIV). Ngay cả trong thời của Phao-lô, nhiều Cơ-đốc nhân vẫn lợi dụng chức vụ của mình để kiếm tiền!

Tiền tự thân nó không phải là xấu. Không nhất thiết phải là tội lỗi mới giàu có được. Theo tự nhiên, tiền chỉ là trung tính. Nó có thể được sử dụng cho mục đích tốt lẫn xấu. Nhưng khi chúng ta bắt đầu tham tiền, thì chúng ta đã bị rơi vào bẫy của Sa-tan. Trong I Ti-mô-thê 6:9-10 Phao-lô dùng ngôn ngữ nghiêm trang nhất để cảnh báo chúng ta về điều này:

Còn những ai ham giàu có thì rơi vào sự cám dỗ, mắc vào cạm bẫy, sa vào những tham muốn đại dột và nguy hại, là những điều nhận chìm con người trong sự hủy diệt và hư mất. Vì lòng tham tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác, một số người vì đeo đuổi nó mà lia bỏ đức tin, tự chuốc lấy nhiều nỗi đau nhức nhối.

Trong chức vụ của tôi, tôi thường dạy về kế hoạch của Đức Chúa Trời làm thịnh vượng các tín hữu, là những người kết ước với các mục đích của vương quốc Ngài. Tuy nhiên, bây giờ nhìn lại, tôi thấy hối tiếc vì những lần mà tôi đã dạy thông điệp này mà không có sự quân bình với lời cảnh báo của Phao-lô ở đây trong I Ti-mô-thê 6. Trong cái nhìn của tâm trí tôi, tôi hình dung những tín đồ bị lòng tham tiền chinh phục như những người dùng dao găm sắc, có độc hại và găm vào thịt của chính họ. Chắc chắn đây cũng là hình ảnh về Ba-la-am.

Thứ ba, chúng ta cần phải hiểu được sự khác biệt giữa những ân tứ thuộc linh và bông trái thuộc linh. Những ân tứ thể hiện khả năng, còn bông trái thể hiện tính cách. Một ân tứ đến từ một sự ban cho nhanh gọn, nhưng bông trái thù lại đến từ một quá trình phát triển chậm rãi.

Việc nhận lãnh một ân tứ thuộc kinh không làm thay đổi tính cách của một người. Nếu một người kiêu ngạo hoặc không đáng tin cậy hoặc gian dối trước khi nhận được một ân tứ thuộc linh, người đó vẫn sẽ là kiêu ngạo hoặc không đáng tin cậy hoặc gian dối sau khi nhận nó.

Tuy nhiên, việc nhận được một ân tứ như thế sẽ làm gia tăng trách nhiệm của một người, bởi vì nó làm tăng sức ảnh hưởng mà người đó có thể có đối với

người khác. Nó cũng mang theo nó một sự cảm dỗ trong việc nhìn thấy “sự thành công” trong đời sống Cơ-độc về mặt thực hiện những ân tứ thuộc linh hơn là về mặt phát triển một nhân cách tin kính. Mặc dù điều này có vẻ là nghịch lý, nhưng một người càng nhận nhiều ân tứ thì người đó càng cần chú ý nhiều hơn tới việc nuôi dưỡng bông trái. Khi chúng ta bước vào cõi đời đời, chúng ta sẽ để lại những ân tứ, nhưng tính cách của chúng ta sẽ mãi với chúng ta.

Việc Ba-la-am có một tầm nhìn rõ ràng về kết thúc phước hạnh đang chờ đón người công chính được thể hiện qua lời cầu nguyện của ông:

“Xin cho tôi được chết cái chết của người công chính;
Xin cho tôi được mãi phần giống như họ!” (Dân 23:10)

Tuy nhiên, lời cầu nguyện của Ba-la-am đã không được chấp nhận. Anh ta đã bị xử tử trong sự phán xét của Đức Chúa Trời trên dân Mô-áp, bởi ông đã bị cảm dỗ vì tiền để cùng họ chống lại Đức Chúa Trời.

Số phận của Ba-la-am cho Chúa Jesus một sự minh họa sống động trong sự giảng dạy của Ngài được chép trong Ma-thi-ơ 7:21-23:

Không phải bất cứ ai nói với Ta: ‘Lạy Chúa, lạy Chúa’, đều được vào vương quốc thiên đàng đâu; nhưng chỉ người nào làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Vào Ngày ấy, nhiều người sẽ thưa với Ta: ‘Lạy Chúa, lạy Chúa! Chúng con đã chẳng từng nhân danh Chúa nói tiên tri, nhân danh Chúa đuổi quỷ, nhân danh Chúa thực hiện nhiều phép lạ đó sao?’ Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng với họ rằng: ‘Hỡi những kẻ làm ác, hãy lui ra khỏi Ta, Ta chẳng hề biết các ngươi bao giờ!’”

Nói một cách đơn giản, không có điều gì có thể thay thế cho sự vâng lời Đức Chúa Trời. Chỉ có sự vâng lời Chúa mới có thể đảm bảo cho chúng ta một chỗ ở thiên đàng.

Chúng tôi cho phép việc sao chép các bài giảng của DPM vì mục đích phi thương mại để phân phối miễn phí. Chúng tôi khuyến khích các bạn thực hiện thêm các bản sao để tặng cho bạn bè của bạn và hội thánh của bạn. Sự giảng dạy của Derek Prince được phân phối trong khu vực này bởi: Chức vụ Derek Prince Châu Á Thái Bình Dương.

Email: admin@dpm.co.nz. Trang web: derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: www.dpmvietnam.org hoặc quét mã QR

